

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ Β2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604502

ΦΑΞ : 2131604567

e-mail : yee.ny@mofadm.gr

Καλλιθέα, 16/02/2017

Αριθμός απόφασης: 13

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθ. 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

β. Τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ 178 Α'/29.08.2014).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 6 της αριθ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β'55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1.01.2014.

4. Τις διατάξεις της ΠΟΛ.1282/2013 (ΦΕΚ 54/Β'/16.01.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 239/17-02-2015).

5. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

6. Την με αρ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016 (ΦΕΚ 2759/τ. Β΄/01-09-2016) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
7. Την ΠΟΛ 1144/03-07-2015 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών για την «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».
8. Την με αρ. πρωτ./2016 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος της εταιρίας «.....» (ΑΦΜ), με έδρα στη, στην οδόκαι αντικείμενο εργασιών «.....», σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν, σε συνδυασμό με αυτές της ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε.
9. Την με αρ. πρωτ./2016 πράξη διασφάλισης της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος του, με ΑΦΜ(εκδοθείσα ως συμπληρωματική της αρχικής με αρ. πρωτ./2016 πράξης διασφάλισης της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας σε εκτέλεση της υπ' αρ./2016 Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών).
10. Την από/2016 Ειδική Έκθεση Ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας, σχετικά με την ανωτέρω εταιρία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν.
11. Την με αρ. πρωτοκόλλου/2016, κατατεθείσα στη Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας, ενδικοφανή προσφυγή του(ΑΦΜ).
12. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.
13. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Β2 της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της Απόφασης.

Επί της με αρ. πρωτ./2016 ενδικοφανούς προσφυγής του(ΑΦΜ), για την ακύρωση και εξαφάνιση της με αρ./2016 συμπληρωματικής πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας , με την οποία εφαρμόστηκαν τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σε βάρος του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Σε βάρος της εταιρίας «.....» (ΑΦΜ), με έδρα στη, στην οδόκαι αντικείμενο εργασιών «.....» εφαρμόστηκαν με την με αρ./2016 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας, τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 46 του Ν. 4174/2013, όπως ισχύουν, λόγω της διαπίστωσης – ύστερα από τη διενέργεια ελέγχου– ότι η συγκεκριμένη εταιρία

κατά την ελεγχόμενη χρήση 2012 δεν απέδωσε στο Δημόσιο ΦΠΑ, ύψους που υπερβαίνει τα όρια του παραπάνω άρθρου και νόμου, σύμφωνα με την από/2016 Ειδική Έκθεση Ελέγχου της ανωτέρω Υπηρεσίας, που συντάχθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του Ν. 4174/2013, όπως ισχύουν. Σημειώνεται ότι η εν λόγω εταιρία τέθηκε σε εκκαθάριση στις 31/12/2012.

Σε συνέχεια της με αρ. πρωτ./2016 αρχικής πράξης διασφάλισης, η Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας εξέδωσε την με αρ. πρωτ./2016 πράξη διασφάλισης, η οποία είναι συμπληρωματική της ως προς το πρόσωπο του προσφεύγοντα.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του, κατατεθείσα στη Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας, η οποία μας διαβιβάστηκε με το με αρ. πρωτ./2016 έγγραφο της εν λόγω υπηρεσίας, αιτείται την ακύρωση της υπ' αρ./2016 συμπληρωματικής πράξης διασφάλισης του Προϊσταμένου της ως άνω Υπηρεσίας ισχυριζόμενος ότι:

- 1) Δεν είναι σωστό το ποσό επί του οποίου υπολογίστηκε ο αναλογών Φ.Π.Α.
- 2) Η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε, χωρίς προηγουμένως να τηρηθεί το συνταγματικά προστατευόμενο δικαίωμά του σε προηγούμενη ακρόαση και, επομένως, είναι νομικά πλημμελής και ακυρωτέα.
- 3) Η προσβαλλόμενη πράξη στερείται παντελώς αιτιολογίας, η οποία σύμφωνα με το νόμο, πρέπει να προκύπτει από το σώμα της πράξης και όχι να θεωρείται ότι θα συμπληρωθεί από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, η έλλειψη δε της αιτιολογίας οδηγεί σε ακυρότητα της πράξης.
- 4) Οι διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 46 του Ν. 4174/2013 αντίκεινται στα άρθρα 5, παρ. 1, 17, παρ. 1 και 25, παρ. 1 του Συντάγματος και στο άρθρο 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., καθώς δεν θέτουν περιορισμό ως προς την έκταση των περιουσιακών στοιχείων που δεσμεύονται, ούτε ως προς τη χρονική διάρκεια της δέσμευσης. Για την ενίσχυση του ισχυρισμού του, ο προσφεύγων επικαλείται την υπ' αρ. 3361/2014 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ που έκρινε την αντισυνταγματικότητα των διατάξεων του άρθρου 30, παρ. 5, περ. ε' του Ν. 3296/2004.
- 5) Η εφαρμογή των μέτρων διασφάλισης θα του επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη, καθώς αφορά μεγάλο ποσό που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και ο ίδιος δεν θα μπορέσει να ασκήσει την επιχειρηματική του δραστηριότητα.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύουν, ορίζεται ότι: «5. Εφόσον η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει μη απόδοση, ανακριβή απόδοση, συμψηφισμό, έκπτωση ή διακράτηση Φ.Π.Α., Φ.Κ.Ε., φόρου ασφαλιστρών, παρακρατούμενων, επιρριπτόμενων φόρων, τελών και εισφορών με σκοπό τη μη πληρωμή συνολικά στο Δημόσιο ποσού πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ, καθώς και είσπραξη επιστροφής των παραπάνω φόρων κατόπιν παραπλάνησης της Φορολογικής Διοίκησης με την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή με την αθέμιτη παρασιώπηση ή απόκρυψη αληθινών γεγονότων, μπορεί, βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, να επιβάλλει σε βάρος του υπόχρεου παραβάτη προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα. Ειδικότερα η

Φορολογική Διοίκηση μπορεί να μην παραλαμβάνει και να μην χορηγεί έγγραφα που απαιτούνται για τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων. Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του υπόχρεου παραβάτη. Το μη χρηματικό περιεχόμενο θυρίδων και οι μη χρηματικές παρακαταθήκες, δεσμεύονται στο σύνολό τους».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου του ίδιου ως άνω άρθρου και νόμου, όπως ισχύει: «6. Τα μέτρα της παραγράφου 5 επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος των **ομορρύθμων εταιρών** προσωπικών εταιριών, καθώς και σε βάρος κάθε προσώπου εντεταλμένου από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, ανεξάρτητα αν έχουν αποβάλει την ιδιότητα αυτή στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 και κατά την τέλεση αυτής στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα.

Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα εξειδικεύονται τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα μέτρα αίρονται εν όλω ή εν μέρει και οι περιπτώσεις μη εφαρμογής τους, προσδιορίζεται ο χρόνος διατήρησης αυτών και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα. Η προθεσμία και η άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής του άρθρου 63 του Κώδικα, δεν αναστέλλουν την εφαρμογή των μέτρων, εφαρμοζόμενων αναλογικά των οριζόμενων στην παρ. 4 του ίδιου άρθρου.».

Επειδή, εν συνεχεία, με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...».

Επειδή, περαιτέρω, με το άρθρο 4, παρ. 1 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως τροποποιήθηκε με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, ορίζεται ότι «Για την εφαρμογή των μέτρων της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του Ν. 4174/2013, όπως ισχύει, συντάσσεται άμεσα, από την αρμόδια για την έκδοση των οικείων των μέτρων πράξεων προσδιορισμού των φόρων, τελών και εισφορών ή των πράξεων επιβολής προστίμων φορολογική αρχή, πράξη επιβολής μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με την Ειδική Έκθεση Ελέγχου... Η ως άνω πράξη κοινοποιείται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, με αντίγραφο της σχετικής Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου στον παραβάτη και στα πρόσωπα της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του Ν. 4174/2013, όπως εξειδικεύονται με το άρθρο 2 της παρούσας».

Επειδή, στην ΠΟΛ 1255/2015 Εγκύκλιο του Αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα, με την οποία κοινοποιήθηκαν οι διατάξεις των ν.4337/15 και 4342/2015 σχετικά με την επιβολή μέτρων για τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, ορίζεται ότι: «Τέλος, σε σχέση με τα προληπτικά ή

διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα επισημαίνεται ότι έχει εκδοθεί η αριθ. ΠΟΛ 1282/31.12.2013 [...] Απόφαση του Γ.Γ.Δ.Ε., όπως αυτή τροποποιήθηκε με την αριθ. ΠΟΛ 1038/30.01.2015 [...] Απόφαση της Γ.Γ.Δ.Ε., οι διατάξεις της οποίας συνεχίζουν και ισχύουν κατά το μέρος που τυγχάνουν εφαρμογής κατόπιν των ανωτέρω τροποποιήσεων.».

Επειδή, επιπρόσθετα, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 17 του Ν. 2690/1999, «1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης.».

Επειδή, επίσης, με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Αν η λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή του κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, είναι κατ' εξαίρεση, δυνατή η, χωρίς προηγούμενη κλήση του ενδιαφερόμενου, ρύθμιση. Αν η κατάσταση που ρυθμίστηκε είναι δυνατόν να μεταβληθεί, η διοικητική αρχή, μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών, καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, οπότε προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση. Αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, το μέτρο παύει αυτοδικαίως, και χωρίς άλλη ενέργεια, να ισχύει.».

Επειδή, καταρχήν, όσον αφορά την με αρ. πρωτ./2016 προσβαλλόμενη πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας, για την εφαρμογή των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 63 του ν.4174/2013, αυτή εμπροθέσμως και παραδεκτώς προσβάλλεται με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Υπηρεσίας μας.

Επειδή ο πρώτος ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι το ποσό βάσει του οποίου υπολογίστηκε από τον έλεγχο ο μη αποδοθέν ΦΠΑ δεν εμπίπτει στα πλαίσια εξέτασης της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 46 παρ. 5 και 6 του ν. 4174/2013, όπως ισχύουν, και αλυσιτελώς προβάλλεται, καθόσον δεν αποτελεί στοιχείο κρίσης της παρούσας προσφυγής, αφού δεν θίγει το κύρος των διασφαλιστικών μέτρων, αλλά το κύρος των πράξεων επιβολής προστίμου και καταλογισμού του φόρου.

Επειδή, όσον αφορά τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος περί μη κλήσης του σε προηγούμενη ακρόαση, λεκτέον ότι σε σχέση με την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999) και με σκοπό την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή τους, παρασχέθηκαν οδηγίες με την ΠΟΛ 1103/20.4.2012 Εγκύκλιο της Διεύθυνσης Παρακολούθησης Νομικών Υποθέσεων Ελέγχου και Αναγκαστικής Είσπραξης, σύμφωνα με την οποία: «...Σε περίπτωση εφαρμογής των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, τα

εν λόγω μέτρα λαμβάνονται εξαιρετικά και έχουν προληπτικό και επείγοντα χαρακτήρα, ως εκ τούτου, εξαιρούνται της τήρησης του τύπου της προηγούμενης ακρόασης των φορολογουμένων, ενόψει του σκοπού της εν λόγω διάταξης, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, ούτως ώστε να δεσμευθούν οι λογαριασμοί και οι καταθέσεις καθώς και εν γένει τα περιουσιακά στοιχεία του υπόχρεου μέχρι εκδόσεως των σχετικών τίτλων βεβαίωσης. Η προηγούμενη κλήση των προσώπων αυτών, θα ματαίωνε το σκοπό του νόμου, ο οποίος έχει αναχθεί από το νομοθέτη, επιτηρητώς κατά το Σύνταγμα, σε σκοπό επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος και θα έθετε σε κίνδυνο τα συμφέροντα του Δημοσίου. Στις ανωτέρω περιπτώσεις ... η αρμόδια για την εφαρμογή των μέτρων φορολογική αρχή οφείλει να επιδίδει με απόδειξη στον υπόχρεο, σε βάρος του οποίου εφάρμοσε τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, κλήση προς επιγενόμενη ακρόαση ...». Στην προκειμένη δε περίπτωση, ο προσφεύγων δεν επικαλείται συγκεκριμένη βλάβη του λόγω μη κλήσης του σε ακρόαση και, επιπλέον, το ως άνω δικαίωμά του καλύπτεται πλήρως από την άσκηση της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής και, ως εκ τούτου, ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος καθίσταται απορριπτέος.

Επειδή, σε σχέση με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος περί έλλειψης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης, αναφερόμαστε στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 17 του Ν. 2690/1999, σύμφωνα με τις οποίες αιτιολογία συνιστά, γενικά, η αναφορά των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν την έκδοση της διοικητικής πράξης και η αναφορά της διαπίστωσης ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται ή επιτρέπεται η έκδοση της πράξης κατ' εφαρμογή των κανόνων αυτών.

Επειδή, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του Ν. 4174/2013 και της παραγράφου παρ. 1 του άρθρου 4 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, η Ειδική Έκθεση Ελέγχου συντάσσεται από την Φορολογική Αρχή κάθε φορά που αυτή διαπιστώνει, κατόπιν φορολογικού ελέγχου, παραβάσεις φοροδιαφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 55 του Ν. 4174/2013 και δι' αυτής επιβάλλονται σε βάρος των παραβατών τα ως άνω προληπτικά ή διασφαλιστικά του Δημοσίου συμφέροντος μέτρα.

Επειδή από το σώμα της με αρ. πρωτ./2016 πράξης διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, καθώς και της με αρ. πρωτ./2016 συμπληρωματικής της πρώτης πράξης, προκύπτει ότι αυτή αιτιολογείται με σαφήνεια, ειδικά και επαρκώς, καθώς αναφέρει τις πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται η έκδοσή της και παρατίθενται οι κανόνες δικαίου που τη ρυθμίζουν. Επιπρόσθετα, η αιτιολογία των ανωτέρω πράξεων ανάγεται και στην πλήρη, ειδική και εμπειριστατωμένη από/2016 Ειδική Έκθεση Έλεγχου Διασφάλισης των Συμφερόντων του Δημοσίου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας.

Επειδή, σχετικά με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα σχετικά με την παράβαση βασικών αρχών του Συντάγματος καθώς και της ΕΣΔΑ, ως απόρροια της εφαρμογής των ως άνω διασφαλιστικών μέτρων, σημειώνουμε ότι, με την αριθ. 3316/2014 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ (η οποία εκδόθηκε ύστερα από παραπομπή σχετικής αίτησης στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της υπ' αριθμ. 1032/2013 αποφάσεως του Δ' Τμήματος αυτού), κρίθηκε,

αποκλειστικά και μόνο, ότι η διάταξη του άρθ. 30 παρ. 5 περ. ε' του ν.3296/2004, (βάσει της οποίας το ΣΔΟΕ προβαίνει, σε ειδικές περιπτώσεις στη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου ή στη δέσμευση τραπεζικών λογαριασμών και περιουσιακών στοιχείων), αντίκειται στα άρθ. 5 παρ. 1, 17 παρ.1 και 25 παρ.1 του Συντάγματος και στο άρθ. 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Η ανωτέρω απόφαση εκδόθηκε με βάση το σκεπτικό ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις περιλαμβάνουν αόριστες έννοιες και αφήνουν ευρύτατο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας στη Διοίκηση, χωρίς να καθορίζουν με σαφήνεια τις προϋποθέσεις της επιβολής του μέτρου και θέτουν περιορισμούς ως προς την έκταση και τη χρονική διάρκεια της δέσμευσης των περιουσιακών και χωρίς να ρυθμίζουν τη διαδικασία της επιβολής και της άρσης της δέσμευσης αυτής. Αντιθέτως, στις εφαρμοστέες εν προκειμένω διατάξεις των παρ. 5 και 6 του άρθ. 46 του ν.4174/2013 αναφέρονται επακριβώς οι προϋποθέσεις εφαρμογής των εν λόγω διασφαλιστικών μέτρων, ενώ στις διατάξεις της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περιγράφονται λεπτομερώς τα ανωτέρω διασφαλιστικά μέτρα και οι προϋποθέσεις επιβολής τους (άρθρο 1), τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων αυτά επιβάλλονται (άρθρο 2), οι περιπτώσεις μη εφαρμογής τους (άρθρο 3), η διαδικασία εφαρμογής τους (άρθρο 4), καθώς και οι περιπτώσεις ολικής ή μερικής άρσης αυτών (άρθρο 6).

Επειδή, επομένως, η επικαλούμενη στην παρούσα προσφυγή με αριθ. 3361/2014 Απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ δεν μπορεί στην υπό κρίση περίπτωση να ενισχύσει τους ανωτέρω ισχυρισμούς του προσφεύγοντα και, επιπλέον, επισημαίνουμε ότι η κρίση περί της συνταγματικότητας ή μη των νόμων δεν εμπίπτει στη δικαιοδοτική αρμοδιότητα της Υπηρεσίας μας, αλλά σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθ. 93 του Συντάγματος ανήκει στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων της Επικράτειας.

Επειδή, τέλος, η επικαλούμενη εκ μέρους του προσφεύγοντα «αναλογικότητα» μεταξύ της διοικητικής κύρωσης και των διαπραχθεισών παραβάσεων, είναι προφανώς αβάσιμη αφού τέτοια σχέση «αναλογικότητας» δεν καθορίζεται από τις διατάξεις, καθώς γνωστό ότι στο φορολογικό δίκαιο οι διατάξεις ερμηνεύονται «γραμματικά» και όχι «αναλογικά». Τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Είναι προφανές δε ότι με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από την Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (σχετ. ΣτΕ 1149/88, ΣτΕ 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89).

Επειδή, επίσης, ουδεμία βλάβη επέρχεται σε βάρος του προσφεύγοντα, καθώς έχει κάθε δυνατότητα πίστωσης και χρήσης των τραπεζικών καταθέσεων και λογαριασμών του, οι οποίοι δεν δεσμεύονται εξ ολοκλήρου, ενώ μεταξύ των πιστοποιητικών που απαγορεύεται να χορηγούνται στους φορολογούμενους – παραβάτες, σε περίπτωση λήψης των ανωτέρω μέτρων σε βάρος τους, περιλαμβάνονται περιοριστικά και μόνο αυτά που απαιτούνται για την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων και τα οποία με κανέναν

τρόπο δεν οδηγούν στην οικονομική εξόντωση αυτών, αφού τα στοιχεία αυτά δεν προσημειώνονται, κατάσχονται ή εκπλειστηριάζονται και έχουν τη δυνατότητα να τα διαχειριστούν με κάθε τρόπο.

Αποφασίζουμε

την απόρριψη της με αρ. πρωτ./2016 ενδικοφανούς προσφυγής για την ακύρωση της υπ' αρ./2016 πράξης με την οποία γνωστοποιήθηκε η εφαρμογή των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύουν, σε βάρος του(με ΑΦΜ), ως ομόρρυθμοι εταίροι της εταιρίας «.....».

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.